

brødløse. Det er blevet nævnt, at hvis vort Vædringsforslag blev vedtaget, vilde Baad-fiskerne blive heldigere stillede end Kutter-fiskerne, idet Kutterne ikke have Lov til at færdes ude med Undermaalsfisk, hvad vort Forslag vil tillade Baadene. Jeg kan ikke indrømme, at Kutterfiskerne derved ville lide noget som helst Ulfbræk i deres Næring. De have det jo i deres Magt, paa Grund af de Redfater, de have, at gaa ud paa det dybe Hav og fange Fisk nok. Det viser sig ogsaa, at Kutterfiskeriet er ret lønnende. Jeg har saaledes i „Venstres Tidende“ set en Indbydelse til Dannelsen af et Aktieselskab, hvortil der allerede er tegnet over 1 Million Kr., og som har til Hensigt at drive Kutterfiskeri. Det er dog et Vidnesbyrd om, at Kutterfiskeriet er heldigt stillet og et Vidnesbyrd om, at hvis vi ikke bestørme Baad-fiskerne noget over for Kutterfiskerne, ville Kapitalen og Kutterfiskeriet i en nær Fremtid ødelægge Baadfiskeriet. Derfor mener jeg, vi gaa ikke Kutterfiskerne for nær ved at vedtage det af os stillede Vædringsforslag. Jeg vil til Slutning oplyse, at under Sagens Behandling i Udvalget var der om trent Enstemmighed om, at vort Forslag burde vedtages. Naar Flertallet dog er gaaet bort derfra, er det vistnok, fordi man frygtede for, at Konventionen ikke kunde vedtages, hvis vort Vædringsforslag vedtoges. Endvidere tror jeg, at man frygtede for, at Saltvandsfiskeriloven heller ikke skulde kunne komme ud. Jeg hørte i alt Fald den ærede Ordfører udtale, at de to Love hørte sammen og absolut skulde følges ad. Derfor er der jo ogsaa under Nr. 3 stillet et Vædringsforslag om, at denne Lov ikke træder i Kraft for Saltvandsfiskeriloven. Den ærede Ordførers Udtalelse i saa Henseende forekommer mig at være en Misforstaaelse. Det har vistnok været Meningen fra Udvalgets Side, at Overenskomsten ikke maatte træde ud i Livet, uden at vi ogsaa saa en Saltvandsfiskerilov, men Saltvandsfiskeriloven er Udvalget vistnok enigt om dog gerne at ville have, selv uden Konventionen, og jeg kan ikke se eller forstaa, hvad der skulde være til Hinder for at vedtage Saltvandsfiskeriloven, uden at Konventionen blev vedtagen. Jeg kan ikke se, at disse to Sager i og for sig have noget videre med hinanden at gøre, og jeg er saa temmelig vis paa, at dersom den højtærede Landbrugsminister vil gøre sin Indflydelse gældende i Landstinget, vil det ikke være vanskeligt for ham at saa denne Lov gennemført, selv om Konventionen maatte ikke saa let skulde blive vedtagen. For øvrigt kan jeg heller ikke forstaa, hvilken uheldig Indflydelse vort

Vædringsforslag skulde have paa Konventionens Vedtagelse. Vi forlange jo nemlig ikke mere for vore Fiskere, end vi byde de svenske Fiskere. Sa, dersom vor Vædring var gaaet ud paa, at de danske Fiskere maatte have Lov til at føre Undermaalsfisk om Bord, medens de svenske Fiskere ikke skulde have denne Tilladelse, vilde det ikke være saa underligt, om Svenskerne ikke vilde gaa ind paa denne Overenskomst, men naar Svenskerne blive stillede paa samme Maade som vi, kan jeg ikke tro, at Svenskerne kunne have noget imod denne Bestemmelse. Derfor vil jeg slutte med at anbefale vort Vædringsforslag.

Trolle: Der blev i sin Tid ved denne Sags første Behandling i Fjor af den da værende højtærede Indenrigsminister indrømmet, at Konventionsforslaget, som det da forelaa, havde mange og store Mangler. Det er lykkes Udvalget her at rette en Del af Manglerne. Den sidste ærede Taler har paavist, at der endnu findes nogle, men at de ere saa betydelige, som det ærede Medlem søgte at paavise, protesterer jeg paa det bestemteste imod. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at Hensigten med, at Udvalget har stillet Vædringsforslaget under Nr. 3 her til 3dje Behandling, saa vidt jeg har forstaaet, navnlig er, at man vil sikre en rigtig Forstaaelse af Konventionens Indgriben i Saltvandsloven netop paa dette Punkt, der angaar Artikel VIII. Naar det ærede Medlem heraf har faaet konstateret, at man ikke vil kunne fortolke Konventionen saaledes, at de aabne Baade ere forhindrede i at fiske, hvor de ville, og at de ikke ere forpligtede til at fortere Fangsten, før de komme til Land, forubst at Bejr og Sø umuliggør Sortering ude paa Fangstpladsen kan jeg ikke se, at der er noget at anføre derimod. Man maa vel erindre, at vi jo ere sikre paa en Forstaaelse i Overensstemmelse med Saltvandsloven, hvad Konventionen betræffer. Der er nemlig den Forskel paa Haagerkonventionen, som gælder for Nordøen, og den Konvention, som her foreligger, at der ikke her er gensidig Visitationsret over for de forskellige Nationers Fartøjer. Den svenske Kontrol kan ikke visitere vore Fartøjer, og vi kunne ikke visitere de svenske Fartøjer, medmindre Kontrollen er paa sit eget Territorium. Deri har det ærede Medlem ogsaa en Betyggelse over for en anden Fortolkning af disse Regler om Sorteringen og Glandbringelsen end den, der er sikret i Saltvandsfiskeriloven, som den er vedtagen her i Folketinget. Jeg kan derfor ikke aner-